

[Ministeren for skatter og afgifter]

sker, der er ansat i den offentlige sektor i dag, skal være ansat om 1, 2, 3 eller 4 år og skal have en løn, der indekserreguleres, så skal de offentlige indtægter indekserreguleres. Det kan ske automatisk, hvis man vælger den metode, der er foreslået af regeringen, eller det kan ske ved nogle engangsførhøjelser hen ad vejen, som jeg altså mener er en mere bøvlet måde at gøre det på. Men givet er det, at pengene allerede er disponeret, de folk er allerede ansat, og hvis man ikke har den politiske målsætning, at de skal fyres, så får vi brug for de penge. De er allerede disponeret til noget, der helt utvivlsomt er beskæftigelsesfremmende, nemlig løn til folk i den offentlige sektor.

Jeg tror ikke, jeg skal gøre flere bemærkninger; der er jo meget politisk lurepasseri tilbage i denne sag, og jeg skal ikke bore i det mere i dag.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Jeg skal heller ikke bore i det polistiske lurepasseri, for det har vi ikke del i. Jeg skal heller ikke grave i skatteministerens kritik af måden, Industrirådet har beregnet det ene og det andet på. Men jeg synes, at når det drejer sig om, hvordan tingene rent teknisk fungerer, er der ingen grund til at sprede røgslør. Vi burde kunne nå frem til en afklaring, så man var nogenlunde enige om, hvordan tingene vil fungere rent teknisk, hvis de bliver vedtaget, som de ligger her. Derfor vil jeg gerne stille skatteministeren et enkelt spørgsmål.

Ministeren sammenlignede denne afgiftspakke med en momsforhøjelse, og han sagde specielt til mig, at pengene ved indekseringen er brugt, for de offentligt ansatte skal jo også have deres løn reguleret. Nu snakker vi ikke om det underskud, regeringen i forvejen kører med, på 50 mia eller 80 mia kr. Nu snakker vi om, hvad der sker i forbindelse med denne afgiftspakke. Så vil jeg godt spørge, om skatteministeren ikke i det mindste kan bekræfte, at hvis man laver en momsforhøjelse, lad os sige med et provenu på 1,6 mia kr., hvilket svarer til det, de 5 indekserede forslag giver umiddelbart på årsbasis, så er denne momsforhøjelse selvfølgelig automatisk indekseret, og hvis priserne stiger med 10 pct. om året, så vil det betyde, at denne

momsforhøjelse er forøget med ca. 60 pct. efter 5 år. Mens det efter det, skatteministeren gør med sine 5 afgiftsforslag på 1,6 mia kr., som han indekserer, hvis de indekseres med bare 10 pct. om året, ikke stiger med 60 pct., men med ca. 460 pct., fordi man jo ikke kun indekserer den forhøjelse, man nu foretager, men også den store afgiftsbunke, der ligger bagved, på øl og spiritus og tobak og elektricitet. Der sker altså mere end en femdobling, altså en stigning på ca. 460 pct., ved den model, mens der kun sker en stigning på ca. 60 pct. som følge af dyrtiden, hvis det var sket ved en momsforhøjelse.

Gammelgaard (KF):

Ministeren for skatter og afgifter mente, at det var, som han sagde, en fantastisk proportionsforvrængning og et fantastisk hyleri, at folketingset fører den indgående debat, vi i dag har om afgiftspakken. Det drejer sig altså blot, minister for skatter og afgifter, om 4 mia kr. på årsbasis. Det drejer sig om, at man må forudse en øget arbejdsløshed på 15.000–20.000 mennesker. Hvis ikke man skulle drøfte dette indgående her i dag, så ved jeg ikke, hvor vi efterhånden kommer hen.

Ministeren sagde derefter, at man ikke kan trække de enkelte elementer i en økonomisk politik ud til vurdering, det lader sig ikke gøre, og derfor kan man heller ikke isoleret kigge på afgiftsførhøjelsernes nationaløkonomiske virkninger. Hvorfor kan man ikke gøre det? Man belyser da den samlede udvikling ved at lægge de enkelte elementers virkninger sammen. Jeg husker i hvert fald tydeligt, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og LO i november måned foretog beregninger af afgiftsførhøjelsesvirkningerne, da vi diskuterede pakken dengang, og da nåede man jo frem til ret så alarmerende arbejdsløshedstal.

I øvrigt vil jeg gerne gøre opmærksom på, at Industrirådet ganske og aldeles har tilbagevist ministerens indvendinger. Industrirådet har helt tydeligt taget hensyn til, at punktafgifter formodentlig ikke virker helt så kontraktivt som en generel momsforhøjelse. Man har også taget hensyn til virkningen af de stigende afgifter på boligbyggeriet og naturligvis også de afsmittende virkninger på virksomhedernes lønninger, disse afgifter vil have, og i øvrigt også andre omkostninger i